

Reis seniordierenartsen en partners naar het oosten van Duitsland

Tine Beulink

Maatschappij nieuws

Ouderwets vroeg rinkelden vele wekkers van seniordierenartsen op woensdag 9 mei 2007: de eerste reis van de projectgroep reizen van de Commissie Senioren ging om 5.15 uur van start in Bunnik. Vervolgens stapte in Deventer en De Lutte de rest van het gezelschap in de bus, waarop de reis naar Oost-Duits-

land onder de bezielande leiding van Henk van Dam (van Henk van Dam Agrarische Studiereizen) echt van start ging. We kregen van Henk uitgebreid uitleg hoe de agrarische sector voor en na 'die Wende' georganiseerd is.

Een lunch met (hoe kan het anders) 'Schnitzel' en 'Bratkar-toffeln' gaf ons kracht voor het bezoek aan een gigantisch melkveebedrijf (ongeveer duizend koeien) in de buurt van Weissenfels. Dit is eigendom van het Hollandse echtpaar Koopman, maar de bedrijfsleiding is in handen van Sander Hendriks uit Twente. Kengetallen per koe waren niet bekend; de gemiddelde productie wordt in de gaten gehouden. Hier waren geen melkrobots, maar tien melk(st)ers, die in drie ploegendiensten de koeien de melkgang in hielpen. Veel oud materieel, alleen in het hoogstnoodzakelijke werd geïnvesteerd. Ook akkerbouw voor de eigen voervoorziening hoort bij dit bedrijf. Enkele kilometers verderop bezit het echtpaar nog een soortgelijk bedrijf.

Arme studenten

Voldaan kwamen we in Altenburg in het hotel, waar de meesten al vroeg de kamer op zochten: het was een lange dag geweest. Donderdag bracht de bus ons naar Leipzig waar Gritte aan boord kwam. Met veel humor toonde ze ons de mooie kanten van Leipzig. Zelden zag ik een gids die zo enthousiast over en trots op haar stad was. Indrukwekkend was het monument ter nagedachtenis aan de slachtoffers van de slag bij Leipzig in 1813, waarbij Napoleon werd verslagen. Na de rondrit werden we een half uur 'losgelaten' onder andere voor een sanitaire stop in het Hauptbahnhof (à 1,10 euro, zelden zo duur geplast!) en in deze tijd deed duizendpoot Henk inkopen voor de picknick in het park. Versterkt met onder andere 'Buttermilch' gingen we op bezoek bij de Veterinaire Faculteit Leipzig. Dr. Furl hield een (te lang) verhaal en was door de slechte akoestiek moeilijk te verstaan (arme studenten

De seniordierenartsen luisteren aandachtig hoe de veehouderij in oostelijk Duitsland is georganiseerd.

ten daar). Vervolgens mochten we een blik werpen in de kliniek. Hierna was er nog tijd voor een uurtje in de 'Altstadt' waarbij we de Thomaskirche bezochten.

Vrijdagochtend bracht chauffeur Harry ons naar Dresden. Ook hier stapte een gids aan boord voor de rondrit door de stad. We kwamen weer ogen tekort om al het moois te aanschouwen. Hoewel, er staan nog veel bouwvallen, evenals in alle andere dorpen en steden waar we door zijn gekomen die na 'die Wende' nog niet zijn opgeknapt. Een te lange wachttijd voor de Frauenkirche dwong ons naar het terras, waar we ons troostten met een lekker glas, alvorens de reis te hervatten naar Meissen. Hier konden we het hele procédé van de fabricage van het beroemde Meissner-porselein bewonderen en vervolgens het museum en de winkel bezoeken. Kunstig porselein, maar zeer duur!

Een pittige tante

In het hotel was duidelijk te merken dat het de laatste avond was: na het diner werd de bar nog lang bezocht. Toch had Henk geen mededogen. De volgende ochtend om 6.30 uur werden we gewekt, want we hadden nog een heel programma voor de boeg.

In de buurt van Magdeburg werden we ontvangen door Klazien van der Velde, die met haar man sinds 1991 een bedrijf met negenhonderd koeien runt, tevens duizend varkens houdt en tachtig man personeel heeft. Het tweede bedrijf elders is daarbij nog niet meegeteld. In de schuur gaf Klazien, een pittige en geestige tante uit Drente, een 'conference' over hun bedrijfsvoering en over het sociale leven van een Hollandse boer in oostelijk Duitsland. Ze bezitten 2500 hectare grond, waaronder 600 met aardappelen. Ook hebben ze een biogasinstallatie voor eigen gebruik. Het overschot wordt verkocht. Nadat Henk ons in de schuur met koffie en cake had verkwikt, togen we naar Klein Wanzleben om een hertenboerderij te bezichtigen. Hier worden op 26 hectare 400 damherten gehouden, waarvan per jaar 160 (voornamelijk de jonge bokken) worden afgeschoten voor het vlees. Even dachten we weer op een picknick onthaald te zullen worden, maar nee, het was tijd voor de terugreis. Henk smeerde dan maar broodjes tijdens de rit in de bus, we kwamen dus niets te kort.

Zeer bijtijds bereikten we De Lutte, waar het afscheidsdiner plaatsvond. Natuurlijk werden hier dankwoorden uitgesproken aan Henk van Dam voor de voortreffelijke organisatie en begeleiding, aan Harry voor zijn ontspannen en kundige rijstijl en aan de projectgroep voor het initiatief.

Groot succes

Er zijn deze week veel nieuwe contacten gelegd en oude verstevigd. Leeftijdsverschillen vielen weg (ja, dat kan, zelfs bij senioren) en naarmate de reis vorderde, werd het schoolreisjesgevoel sterker. En masse wilden wij ons opgeven voor de volgende reis, maar dat scheen helaas nog niet te kunnen. U begrijpt, de eerste veterinaire senioren reis was een groot succes!

Tine Beulink is seniordierenarts.